

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: J. Š., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2018, č. j. 34 A 41/2018 - 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu, jíž se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2018, č. j. MPSV-2018/49398-921, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Brně ze dne 19. 12. 2017, č. j. 18068/2017/KUR, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o prodloužení lhůty k doplnění odvolání a doložení chybějící lékařské zprávy (v řízení o přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci).

[2] Krajský soud žalobu označil za nepřípustnou a odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dospěl totiž k závěru, že žaloba směřuje proti rozhodnutí, kterým správní orgán pouze upravit vedení správního řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.].

[3] Proti usnesení krajského soudu ze dne 19. 12. 2018, č. j. 34 A 41/2018 – 8, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a § 35 odst. 9 s. ř. s.

[4] V usnesení ze dne 4. 3. 2019, č. j. 3 Ads 4/2019 - 16, Nejvyšší správní soud předně konstatoval, že řízení ve věci stěžovatele (konkrétně ve věci pomoci v hmotné nouzi) je od soudního poplatku osvobozeno ze zákona, tudíž rozhodoval pouze o stěžovatelově návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; ten pak (výrokem I. usnesení) zamítl z důvodu zjevné neúspěšnosti, neboť z žaloby stěžovatele v projednávané věci bylo *prima facie* zřejmé, že směřuje proti aktu vyloučenému ze soudního přezkumu (což muselo být stěžovateli z předchozích jemu adresovaných rozhodnutí zdejšího soudu zřejmé, viz usnesení ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 11, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 2 Ads 6/2019 - 9, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 2 Ads 5/2019 - 10, či ze dne 31. 1. 2019, č. j. 8 As 413/2018 - 21).

[5] S ohledem na zamítnutí návrhu o ustanovení zástupce vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele výrokem II. usnesení ze dne 4. 3. 2019, č. j. 3 Ads 4/2019 - 16, k doložení splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy aby ve lhůtě 1 (jednoho) týdne ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc jím udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[6] Na výzvu, která byla stěžovateli doručena dne 1. 4. 2019, stěžovatel ve stanovené lhůtě (tedy do 8. 4. 2019) nijak nereagoval. Nedostatek jeho zastoupení brání však věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 17. dubna 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu